

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ברכה לכמן

התובעים

1. צ'רלי בן מויאל
2. חני בן מויאל
באמצעות ב"כ עוה"ד תמיר מריזן

נגד

הנתבעת

א.אמור גרופ סחר בע"מ ח.פ. 515593291
באמצעות ב"כ עוה"ד אבי רביאב

פסק דין

מבוא

- 1
- 2 1. זוהי תביעה כספית על סך של 300,000 ₪ לפיצוי התובעים בגין פגיעה בפרטיות והפרת זכויות
- 3 יוצרים בשל פרסום צילומי ריהוט גן שנעשו בחצר ביתם.
- 4 2. התובעים הינם בני זוג, המתגוררים עם ילדיהם, בביתם הפרטי המצוי במושבה כנרת שבעמק
- 5 הירדן. הבית כולל חצר ובריכת שחיה.
- 6 3. הנתבעת הנה חברה בע"מ שעיסוקה, בין היתר, בממכר ריהוט גן.
- 7 4. אציין כי התביעה במקור הייתה גם כנגד בעלי מניותיה של הנתבעת ומי שמשמשים כדירקטורים
- 8 ומנהליה, אולם, לאחר דיון קדם המשפט, לבקשת התובעים ובהסכמת הנתבעים, נמחקה התביעה
- 9 כנגדם תוך חיוב התובעים בהוצאות על הצד הנמוך.

10

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

- 12 5. התובעים רכשו מהנתבעת ריהוט גן לביתם, בחודשים יולי ואוגוסט 2020. ריהוט הגן סופק
- 13 לתובעים. ביום שריהוט הגן סופק והונח בחצר ביתם של התובעים, צילם נציג הנתבעת מספר
- 14 תמונות.
- 15 6. בחודש אוגוסט 2021, הגיעו התובעים לבית העסק של הנתבעת, אז הבחינו שעל גבי המשאיות של
- 16 הנתבעת, לנתבעת 2 משאיות, שלט פרסומת של הנתבעת בו צילום ביתם של התובעים עם ריהוט
- 17 הגן שרכשו בשנת 2020. בהמשך התברר שהצילומים שבוצעו בשנת 2020 הועלו בפרסום גם
- 18 ברשתות החברתיות, פייסבוק ואינסטגרם.

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

1 7. פניית התובעים לנתבעת להסיר את התמונות מפרסומים של הנתבעת נענתה מספר חודשים לאחר
2 הפנייה.

טענות התובעים

3
4 1. התובעים טענו כי צילום ביתם הפרטי על הכלול בו ללא הסכמתם, מהווה יצירה מוגנת של תובעים
5 זכות קניינית רוחנית בה על פי חוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: חוק זכויות יוצרים")
6 ובהתאם לס' 56(א) לחוק זכויות יוצרים זכאים התובעים לפיצוי כספי של 100,000 ₪ ללא הוכחת
7 נזק. בנוסף, נגרמה לתובעים עוגמת נפש שגם בגינה הם זכאים לפיצוי על סך של 50,000 ₪.

8 2. עוד טענו לפגיעה בפרטיותם, לפי סעיפים 2(1) 2(3) 2(10) ו-11 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981
9 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"). לטענתם יש לפצות אותם בסך של 50,000 ₪ לא הוכחת נזק מכוח
10 סעיף 29 א(ב)1 לחוק הגנת הפרטיות.

11 3. בנוסף, נטען כי מעשים אלה של צילום הבית ופרסומו ללא אישור התובעים, מהווים עשיית עושר
12 שלא במשפט כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט. צילומי הבית הקנו תועלת שיווקית
13 מסחרית לקידום מכירת סחורותיה של הנתבעת וכך נחסכו ממנה הוצאות פרסום משמעותיות.
14 לטענתם מכוח חוק זה זכאים התובעים לתשלום שווי דבר התעשרותם שלא כדין בסך של 100,000
15 ₪.

16 4. זאת ועוד, נטען כי מעשה הנתבעת עולה כדי רשלנות והפרת חובה חקוקה על פי פקודת הנוזיקין
17 [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנוזיקין") וכדי חוסר תום לב בניגוד להוראות סעיף 39 לחוק החוזים
18 וכתוצאה מכך נגרם לתובעים נזק בלתי ממוני מסוג עוגמת נפש.

19 5. עוד נטען כי, במעשיה הפרה הנתבעת את סעיפים 2, 7 ו-3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומכוח
20 סעיפים אלה זכאים התובעים לסעדים הציוויים וכן לפיצוי כספי בלתי ממוני בסך של 50,000 ש"ח
21 בגין עוגמת נפש הרבה שנגרמה לתובעים.

22 6. סך הסעד הכספי הנתבע הוא 300,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית. כן נתבעו צווים כמפורט
23 בסעיף 10 לכתב התביעה.

טענות הנתבעת

24
25 7. הנתבעת הכחישה את הטענות. לטענתה, בבוא התובעים לרכוש ריהוט גן הם ציינו כי הם מחפשים
26 ריהוט גן שמתאים למתחם אירוח המצוי ברשותם ולא טענו כי מדובר בביתם הפרטי.

27 8. לטענת הנתבעת, הצילומים בוצעו בהסכמה של התובעים תוך ידיעה והבנה שהצילומים ישמשו
28 לפרסום. עוד נטען כי הצילומים הם צילומים מחוץ לבית. עובדי הנתבעת לא נכנסו לבית ולא
29 צילמו את פנים הבית. אין בצילומים כדי לזהות את ביתם של התובעים ואת מקום הישוב בו הם
30 מתגוררים.

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

9. עוד טענה הנתבעת, מתחם האירוח שבו צולמו התמונות מפורסם על ידי התובעים בעצמם ו/או על ידי מי מטעמם ברשתות החברתיות. כלומר, המידע הזה היה מצוי בחזקתו של הציבור ועל כן הזכות לפרטיות, אינה נפגעת כאן. לטענתה, צילום חזית ביתו של אדם אינו נמנה עם הרשימה סגורה של מעשים שיש בהם משום פגיעה בפרטיות. חצר שפונה כלפי חוץ חשופה מטבע הדברים לכולי עלמא. ובענייננו, כל אדם מזדמן שעובר ליד סביבת החצר יוכל לצלמה ולפרסמה
10. באשר להפרת זכויות יוצרים נטען כי אין מדובר ביצירה אדריכלית המוגנת/ עיצוב מוגן על פי החוק זכויות יוצרים אלא בחצר בית/מתחם אירוח שאז ההגנה על זכויות יוצרים איננה דבר מובן מאלין. חפצים פונקציונאליים כמו ריהוט גן אינם מהווים יצירה אדריכלית. כן נטען כי ככל שיש זכויות יוצרים הם של האדריכל.
11. באשר לטענת התובעים בדבר קיומה של עילת תביעה מכוח עשיית עושר ולא במשפט נטען כי, התמונות צולמו באישור התובעים, מדובר בתמונות ממוקדות על הריהוט ולא ניתן כלל לזהות כי מדובר בחצר בית התובעים. הנתבעת לא התעשרה משימוש בתמונות הנ"ל, היא פעלה בתום לב, ולתובעים לא נגרם כל נזק, מכאן שבית המשפט רשאי לפטור מחובת השבה אם ראה שהזכייה לא מלווה בחסרון המזכה.
12. כן נטען כי, מעשה הנתבעת לא מהווה עוולה על פי פקודת הנזיקין. התמונות צולמו בנוכחות התובעים, בידעתם ובהסכמתם. הנתבעת לא פעלה ברשלנות ובפועל לא נגרם לתובעים כל נזק. באשר לעילה מכוח דיני החוזים טענה הנתבעת כי היא קיימה את מלוא התחייבויותיה. ריהוט גן סופק לשיעיות רצון התובעים. הנתבעת פעלה בתום לב ולא נגרם להם כל נזק מפרסום התמונות. כן נטען כי התנהלות הנתבעת לא פגעה בפרטיות התובעים וגם מתוך גישה מרחיבה לא ניתן לפי הוראות סעיף 7 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו להחיל הגנה על מצבים שאינם נזכרים בחוק הגנת הפרטיות.
13. לבסוף נטען כי אין מקום ליתן סעד של צווי מניעה קבועים שכן הנתבעים הסירו ממילא את הצילומים מרכביהם ולא מפרסמים יותר את צילומי החצר בפלטפורמות השונות.

טענות התובעים בכתב התשובה

14. באשר לטענת הנתבעת כי הבית משמש כמתחם האירוח נטען כי מדובר בביתם הפרטי של התובעים המשמש למגוריהם. בעבר, בתאריך 1.6.20 פתחה התובעת עסק לעריכת אירועי מסיבות רווקות, ללא לינה במתחם הבריכה של העסק. עסק זה פעל באופן מצומצם בחודשי הקיץ בלבד וביום 30.6.21 כבר הופסקה פעילותו והוא נסגר.
15. כן נטען כי בתקופת פעילות העסק לא ביצעה התובעת פרסומים כלשהם אודותיו אלא הוא התנהל מפה לאוזן. לגבי אותן הודעות המסומנות כנספח 4 לכתב ההגנה מדובר בלקוחה שביקשה את

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 רשותה של התובעת לפרסם את המתחם, באינסטגרם הפרטי שלה ורק לאחר אישור התובעת עשתה
2 כן.
3 16. בניגוד לטענת הנתבעת, בעת שרכשו התובעים מאת הנתבעת ריהוט גן הם הבהירו לנציג
4 הנתבעת, אמור רועי רחמים, כי מדובר בביתם הפרטי המשמש למגוריהם, והראיה לכך שאף לאחר
5 סגירתו העסק מצוי אותו ריהוט גן במתחם הבריכה של הבית.
6 17. לטענתם, מתחם הבריכה מהווה חלק אינטגרלי מהבית והוא אינו מהווה חלק חיצוני או חזיתי של
7 הבית מכיוון הרחוב, כך שמתוך הרחוב, קרי, מחוץ לבית, לא ניתן לראות את מתחם הבריכה.

דיון

- 8
9 18. התובעים חזרו בסיכומים על טענותיהם מכוח חוק הגנת הפרטיות, חוק זכות יוצרים ועשיית עושר
10 ולא במשפט, וזנחו את הטענות מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, חוק החוזים ופקודת הנזיקין.
11 19. הצדדים חלוקים בשאלת קיומה של הסכמה לצילום ופרסום התמונות. אפתח בדיון בשאלה, האם
12 ניתנה הסכמה של התובעים לצילום ולפרסום התמונות על ידי הנתבעת? כנטען על ידי הנתבעת.
13 המצהיר מטעם הנתבעת העיד בבית המשפט את הדברים הבאים:
14 "כשסיימתי להתקין, אני זוכר בוודאות, היה אור יום, ביקשתי לצלם, שאלו אותי למה, אמרתי
15 שאנחנו מצלמים זה לצורך פרסום, כך יוצרים קשר עם לקוחות, עשיתי כמה תמונות מכמה זוויות
16 של הבריכה, צילמתי מיטות שיזוף, רואים את המוצרים שלנו ובזה זה הסתיים".
17 20. מנגד, הכחישו התובעים שנתנו הסכמתם לצילום ריהוט הגן ולפרסום התמונות. התובעת העידה
18 שלא נכחה בבית בזמן אספקת ריהוט הגן. התובע העיד שנכח בבית בעת האספקה אך לא היה ליד
19 נציג הנתבעת כל הזמן והוא לא ראה את נציג הנתבעת מצלם. עדותם לא נסתרה ולא הופרכה.
20
21 21. הנטל להוכיח את הטענה שניתנה הסכמת התובעים לצילום ולפרסום התמונות מוטל על הנתבעת.
22 על פי תשתית הראיות שבפני בית המשפט, אני קובעת שהנתבעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה
23 ואין בעדותו של המצהיר כדי לעמוד ברף הנדרש בהליך אזרחי ולקבוע כי ניתנה הסכמה, שהרי
24 הסכמה לצילום ופרסום התמונות צריכה להיעשות מדעת ובאופן מפורש או במשתמע. על כן, אני
25 קובעת כי הנתבעת צילמה ופרסמה את התמונות ללא שהתקבלה הסכמת התובעים.

הפרת חוק זכויות יוצרים

- 26
27 22. בסעיף 23 לחוק זכויות יוצרים נקבע ביחס למבנים כגון בתים ודירות, אשר החוק מגדירם כ"יצירות
28 אדריכליות" כי "שידור, או העתקה בדרך של צילום, ציור, שרטוט או תיאור חזותי דומה, של יצירה
29 אדריכלית... מותרים אם היצירה ממוקמת במקום ציבורי".

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

23. ראשית, אציין כי לא הוכח במקרה דנן כי מדובר ביצירה אדריכלית, הצילומים לא היו של בית התובעים בכללותו אלא התמקדו במתחם הגינה ובריהוט הגן המצוי בה ורק בחלק מהתמונות נראות ויטרינות של סלון ביתם. ברי כי חצר הבית / מתחם הבריכה אינו מהווה יצירת אמן אדריכלי שעליו מגן חוק זכויות יוצרים ורק מטעם זה דין הטענה להידחות.

5 הפרת חוק הגנת הפרטיות

24. פסק דין זה יתמקד בסוגיית הפרת זכות הפרטיות של התובעים בדרך של צילום ביתם הפרטי לצרכים מסחריים ולקידום מכירות.

25. העובדות במקרה דנן אינן שנויות במחלוקת. עובדי הנתבעת צילמו את הבית עת באו להרכיב את ריהוט הגן שהוזמן על ידי התובעים. אין גם חולק כי התמונות שצולמו בבית התובעים פורסמו על שתי משאיות וכן בפלטפורמות נוספות כגון פייסבוק, אינסטגרם וכיו"ב. (תמונות בית התובעים על גבי משאיות הנתבעת צורפו כנספח 4 למוצגי התובעים ותמונות בית התובעים שפורסמו על ידי הנתבעת במדיה צורפו כנספח 5 למוצגי התובעים).

26. התובעת העידה על רגע גילוי הפרסומים כאשר באה לרכוש ריהוט גן בחנות הנתבעת. כך בעדותה בעמוד 4 שורות 5-12:

15 "ירדתי עם מר אמור אני רואה את הבית שלי פרוש על המשאית, אמר לי כן מה יש בזה, פתאום
16 הוא הפך להיות מנחמד לאלים כלפיי, הרגשתי שאני צריכה להתנצל בפניו שהוא מפרסם את
17 הבית שלי ללא רשותי על משאית כזאת ענקית, אולי בגודל של הדלפק ועל עוד רכב קטן, ראיתי
18 שהוא קצת תוקפני, יצאתי משם והתחלתי לחפש ברשתות החברתיות, ראיתי פרסומים
19 מטורפים, הבית שלי, הסלון, האני הפרטי שלי, אז פנינו אליו בצורה נעימה, אנחנו לא רוצים
20 כסף, אנחנו פעם ראשונה במעמד הזה, אנחנו הגונים, פניתי אליו שיסיר את הפרסומים ולא שם
21 עלי.

22 החלטתי שהוא לא מסיר את הפרסומים ואני ממשיכה לראות את זה, התחלתי לפחד ממש רואים
23 את הסלון, אמרתי שאני אוציא לו מכתב מעורך דין שיסיר את הפרסומים ללא דרישה כספית".

24. כאמור לעיל, המסקנה היא, שהתובעים לא נתנו הסכמתם לצילום ופרסום התמונות.

28. האם הצילומים נופלים לגדרו של אחד מהסעיפים ברשימה המופיעה בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

...

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד.

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

...

(9) שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.

29. ראשית, אומר כי בצילומים נשוא תביעה זו לא צולמו התובעים או מי ממשפחתם. כמו כן, לא צוינה כתובת התובעים או צוין מיקומם. כל אשר צולם הוא מתחם הברכה המצוי בגינה וריהוט הגן שבמתחם. מי שאינו מכיר את בית התובעים לא יקשר בהכרח בין בית התובעים לתובעים. בתמונות בודדות שצורפו לתיק המוצגים של התובעים נראות ויטרינות סלון הבית, אולם, הצילומים בעיקר מתמקדים בריהוט הגן ובמתחם הברכה/החצר של התובעים.

30. על כן סעיפים (1)2 (3) אינם חלים כאן שכן אין מדובר בצילום אדם/ התחקות אחריו. כמו כן נראה כי גם ס' 2 (10) אינו חל כאן שכן אין מדובר בפגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9) לחוק. נותר אם כן לבחון את חלותו של ס' 2 (11) לחוק הגנת הפרטיות - האם צילום הבית כפי שנעשה על ידי הנתבעת נכלל בגדר עניין הנוגע בצנעת חייהם האישיים של התובעים.

31. בפסק הדין בעניין גוטסמן {ע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נגד אריה ורדי (פורסם ביום 23.11.13)} נדונה השאלה האם אדריכל אשר תכנן בית מגורים עבור לקוח ופרסם באתר האינטרנט של משרדו הדמיות ממוחשבות של בית הלקוח, תוך שהוא מנע מלציין פרטים מזיהים ביחס לבעלי הבית, עבר על סעיף 2(11) לחוק, שעניינו, בין היתר, בפרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם. באותו מקרה ציין בית המשפט כי:

"לאחר שאמרנו דברים אלו, השאלה הראשונה שאותה יש לברר היא אם המונח "צנעת החיים האישיים" חובק גם פרסומים הנוגעים לביתו של אדם. ביתו של אדם אינו נמנה על אותם עניינים קונקרטיים הנזכרים בסעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות – "מצב בריאותו של אדם" ו"התנהגותו ברשות היחיד". עם זאת, מידע הקשור בביתו של אדם עשוי בהחלט לבוא בגדרי המונח "צנעת חייו האישיים". אכן, ביתו של אדם זוכה למקום של כבוד בפסיקה הנוגעת לפרטיות... על כן, יש לומר כי מידע הקשור בביתו של אדם לא ייכלל תמיד ובהכרח בגדר העניינים הנוגעים ל"צנעת החיים האישיים". על-מנת שפרסומו של מידע הנוגע לביתו של אדם ייחשב לפגיעה בפרטיות כהגדרתה בחוק, יש לראות אם יש בו די כדי לחצות את אותו סף של אינטימיות – שלאחריו נאמר כי נפגעה "צנעת החיים האישיים" (פרשת גוטסמן, פסקה 15)."

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

32. בפסק דין זה ערך בית המשפט הבחנה בין פרסום הדמיות פנים הבית לפרסום הדמיות הבית מבחוץ:

1 "בענייננו, בחינת מכלול הנסיבות מובילה למסקנה כי פרסום הדמיות פנים ביתו של ורדי אכן יש
2 בו משום פגיעה ב"צנעת חייו האישיים". פנים ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך
3 כי יניחו אותו לעצמו. בתוככי ביתו של אדם מממש הוא את זכותו לפרטיות בצורה המובהקת
4 ביותר. לפיכך, לאדם יש ציפייה סבירה כי תמונות פנים ביתו לא יפורסמו לציבור הרחב ללא
5 הסכמתו...
6

7 דין שונה חל על הדמיות חוץ הבית. ברגיל, חזיתו של בית חשופה לעוברי אורח. היא מצויה ב"עין
8 הציבור". על כן, ככל שחזיתו של בית גלויה מן הרחוב, ברי כי הצגת תמונתה או הדמייתה לא
9 תקים כל פגיעה בפרטיות (ראו גם ת"א (מחוזי י-ם) 7236/05 לוינ' נ' אבני רביד, פסקה 14 [פורסם
10 בנבו] (15.5.2006))" (פרשת גוטסמן, פסקאות 15-16).

11 33. טוענת הנתבעת כי חצר בית התובעים חשופה מטבע הדברים כלפי כולי עלמא וכל אדם מזדמן יכול
12 לצלם ועל כן אין בכך פגיעה בפרטיות. איני סבורה כך. יש בסיס לטענת הנתבעת כי מתחם הבריכה
13 מהווה חלק אינטגרלי מהבית ואינו מהווה חלק חיצוני או חזיתי של הבית מכיוון הרחוב. כך שמתוך
14 הרחוב, לא ניתן לראות או לצלם את מתחם הבריכה אלא מתוך הבית עצמו. נועם, עד הנתבעת,
15 העיד כי הוא צילם את הבית מבפנים במועד האספקה השנייה (ראה עדותו בעמ' 10 שורות 2-4) וכי
16 הוא צילם את המוצרים שמסביב לבריכה (עמוד 9 שורה 22)

17 התובעת העידה על כך בעמוד 4 שורות 17-22:

18 "הוא עשה משהו שהוא פרסום חובק, זה לא משהו נקודתי, תמונה קטנה, אפשר לראות את
19 התמונות, רואים את הסלון, החצר שלי, הוא רושם בכתב ההגנה שלו שהסלון שלי חשוף, אין
20 סיכוי שאפשר לראות את אזור הבריכה משום מקום, אלא אם כן באים עם רחפן, עדיין מהמכתב
21 שהוצאתי לו עד שהשתמשתי בעורך דין מריזן, הפרסומים המשיכו לרוץ בכל מקום אפשרי, על
22 המכוניות שלו, בפייסבוק, עיתונים..."

23 34. התובעת נשאלה בעדותה איפה צילמו את הסלון של הבית שלה היא הפנתה לעמוד 51 לתמונה (עמוד
24 6 לעדותה שורות 34-35) מעיון בצילומים אכן הם מתמקדים בריהוט המצוי בחצר אולם בנספחים
25 4,5,7 לתיק מוצגי התובעים ניתן לראות שחלק מהצילומים כוללים את ויטרינת סלון הבית.

26 35. הנה כי כן, הוכח לפי העדויות, שהתמונות לא צולמו מבחוץ אלא מפנים הבית. כן הוכח בעדות
27 התובעת שמצאתי מהימנה כי לא ניתן היה לצלם תמונות אלה מבחוץ וכי בחלק מהתמונות חלק
28 מפנים הבית- ויטרינת הסלון. על כן אין מדובר בתמונות שמראות רק את חזית הבית. מכאן, יש
29 לקבוע שפרסום התמונות מהווה פגיעה בצנעת חייהם האישיים של התובעים בהתאם לסעיף 11(2)
30 לחוק הגנת הפרטיות.

31 **האם ביתם של התובעים הנו מתחם אירוח**

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 36. עוד יש להידרש לטענת הנתבעת כי, התובעים חשפו ממילא את ביתם לעיני כל באינסטגרם, על כן
2 מידע זה ממילא נמצא במרחב הציבורי ומכאן שאין מדובר בפגיעה בפרטיות.
- 3 37. לעניין צילום חוץ הבית נקבע בפסיקה כי, ברגיל חזיתו של בית חשופה לעוברי אורח ומצויה ב"עין
4 הציבור", על כן הצגת צילום חזית ביתו של אדם הפונה אל החוץ לא תקים כל פגיעה בפרטיות.
5 בהקשר זה צוין כי הזכות לפרטיות אינה נפרשת על מידע שכבר היה מצוי בחזקתו של הציבור,
6 ולפיכך כאשר מידע מסוים נמצא ממילא במרחב הציבורי, יש מקום לדעה שלפיה
7 הזכות לפרטיות כלל אינה נפגעת (פרשת גוטסמן הנ"ל בפסקה 16; ת"א (י-ם) 7236/05 לוינ' נ' אבני
8 רביד (15.5.2006)).
- 9 38. הנתבעת טענה כי בבואם לרכוש ריהוט גן ציינה התובעת כי הם מחפשים ריהוט גן המתאים למתחם
10 האירוח שברשותם ולאחר מכן הזמינו ריהוט גן במספר הזמנות מהנתבעת. הם אף דרשו שחשבונית
11 המס תצא על שם מתחם האירוח, שכן העסק רשום על שמה של התובעת.
- 12 39. הוצגו בפניי קבלות, חשבוניות מס ותעודות משלוח שהופקו למתחם האירוח, צורפו כנספחים 1-8
13 לתיק המוצגים מטעם הנתבעת. כמו כן בחקירתה הנגדית הודתה התובעת כי ביתה שימש מספר
14 פעמים לאירועי מסיבת רווקות וכי היא או מי מטעמה פתחו אינסטגרם לצורך תיוג תמונות, אך
15 ציינה כי, האינסטגרם אינו פעיל וכי אחת המשתתפות העלתה מספר תמונות וביקשה לתייגה.
16 (תמונות שאורחי המתחם פרסמו בעת שהייה במתחם כאשר התובעים מתויגים בפרסום צורפו
17 כנספח 11 למוצגי הנתבעת).
- 18 40. העדה נשאלה בחקירתה לגבי העסק שפתחה והשיבה כך בעמוד 5 שורות 25-34 וכן בעמ' 6 שורות
19 1-3:
- 20 "ש: איך שיווקת את העסק שלך.
- 21 ת: בזמן הקורונה מאחר ובעלי עובד בנדל"ן החלטתי שאנחנו צריכים הכנסה קטנה, החצר רוב
22 הזמן לא השתמשנו בה, פנו אלי כמה בנות בתקופת הקורונה לעשות מסיבת רווקות, כל כך
23 התלבטתי, לא שיווקתי את העסק בשום פלטפורמה.
- 24 ש: את יכולה לאמוד כמה אירוחים כאלה עשית במהלך השנה.
- 25 ת: עשיתי בסך הכל מאז שפתחתי את העסק עד שסגרתי אותו בערך 15 אירוחים לא יותר, הכוונה
26 לאירוחים, אחדד, אין לי צימרים שישנים בהם, בנות שבאו ל- 3 שעות והלכו, אין להן גישה
27 לבית.
- 28 ש: כשהיו אירוחים במתחם היית שם פיזית.
- 29 ת: כן. זה קרה אך ורק בימי שישי, יום שאני פנויה וזה היה בהשגחתי.
- 30 ש: נכון לומר שפתחת דף אינסטגרם לשיווק העסק.
- 31 ת: לא. פתחתי דף אינסטגרם לא כי פרסמתי את העסק כי רצו שיהיה מיקום כשבנות רצו לתייג
32 מיקום הן לא יכלו לתייג מיקום ואז פתחתי דף אינסטגרם, האינסטגרם הזה לא היה פעיל, אין
33 בו כלום מלבד תמונה אחת שהייתה באישורי".

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

1 41. ראשית, הוכח בפניי כי עסק זה נסגר ואינו קיים היום (אישור מע"מ בדבר סגירת עסק הוצג בפניי
2 כנספח 10 למוצגי התובעים). כן הוכח בעדות התובעת שמצאתי אותה מהימנה כי חשבון
3 האינסטגרם שפתחה התובעת אינו פעיל ולמעט מספר תמונות שהעלתה לקוחה של התובעת
4 ושהתובעת תיגה בו אין תמונות נוספות שהועלו על ידה.

5 42. שנית, גם אם הדבר נכון והתובעת וויתרה על פרטיותה בהיבטים מסוימים, אין לייחס לכך הסכמה
6 גורפת לפרסום הפרטים הנוגעים לבית מגוריה (ראה והשווה האמור בע"א (מחוזי – ים) 6185-08-
7 20 כרם נבות בע"מ נגד שורשן (פורסם ביום 23.9.21)).

8 43. לאור האמור, דין הטענה להידחות.

9 **מתי הוסרו הפרסומים?**

10 44. עניין נוסף שגם עליו היו חלוקים הצדדים היא אימתי הוסרו הפרסומים מהמדיה וממשאיות
11 הנתבעת.

12 45. התובעים טענו בסיכומיהם כי הפרסומים הוסרו לאחר כתב התביעה ובעקבותיו כלומר בחודש
13 5/2022 (ראה ס' 3 לסיכומי התובעים) כן טענו כי אילולא הגשת התביעה הם לא היו מוסרים שכן
14 הנתבעת התעלמה ממכתב ההתראה שנשלח אליה על ידי ב"כ התובעים ביום 1.9.2021 ואילו
15 הנתבעת טענה כי לאחר קבלת מכתב ההתראה הוסרו הפרסומי מכלי הרכב והמדיה (ס' 6, ס' 41
16 וס' 47 לכתה ההגנה). הנתבעת טענה בהוכחות ובסיכומיה כי עשתה זאת על מנת להרגיע את הרוחות
17 וכדי לא לבזבז זמן בניהול הליך משפטי מיותר.

18 46. ראה עדותו של נועם נציג הנתבעת בעמ' 10 שורות 1-6:

19 " ש: מתי עשיתם את זה.

20 ת: לאחר שפנו אלינו, זה לוקח זמן, לא זוכר תאריכים, אני יכול לפתוח את המסמך.

21 ש: צירפנו תמונות שלכם שפרסמתם בכל מיני פלטפורמות באינטרנט ובפייסבוק שליך
22 הצילומים כדי לתעד תאריך שמנו עיתון של אותו יום שמראה שבדצמבר 2021 כמעט 4 חודשים
23 אחרי המכתב של ספטמבר 2021 והצילומים עדיין מפורסמים ברשתות חברתיות וכל מיני
24 פלטפורמות חברתיות, מתי הסרתם.

25 ת: באנו להסיר זה לוקח זמן, זה משאית, צריך להזמין מדבקה אחרת, זה טופל".

26 47. מר ערן אמור, מנהל הנתבעת העיד (בעמ' 11 שורות 27-28) כי לאחר שנתקבל אצל הנתבעת מכתב
27 ההתראה מסוף ספטמבר, הוא התחיל להוריד את המדיה. לגבי צי הרכבים, מדובר בשני רכבים.
28 הוא טען כי לקח זמן להסיר את התמונות מהרכבים משום שהזמין סקיצה זה לוקח זמן. (עמוד 11
29 שורות 35-36).

30 כך הוא העיד בעמוד 12 שורות 23-28:

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 "ש: למה לא הלכת והסרת את הפרסומים האלה מהמשאית וכלי הרכב ומהאתרים החברתיים.
2 במקום לשלוח שליחים.
- 3 ת: להוריד מהמדיה תוכן שעובר דרך גוגל לוקח עד 3 חודשים, אתה יכול לבטל תמונה ולראות עד
4 3 חודשים שהיא יורדת, הורדנו את כל מה שיש, לא רוצה קשר איתו, לא רוצה זכר ממנו וטוב לי
5 שכך. הוזמן בסוף אוקטובר ביצוע שילוט לרכבים, הדבקה סקיזה והדמיות ותמונה מתאימה,
6 צריך לקלף. אבל זה ירד.
- 7 ש: חיכיתם עד שתגיע הסקיזה החדשה של הפרסום ואז כשהגיעה אחד על אחד הוצאתם את
8 הפרסום.
- 9 ת: לא אחד על אחד. הוא קולף על הדופן והודבק עליו רקע שמים ורקע תחתון, באותו מעמד קילפנו
10 רק את האמצע. לא באותו מעמד, הקילוף ירד, הרכב נסע ללא שילוט. התמונות מהפייסבוק זה
11 תמונות שכבר צולמו.
- 12 ש: אמרת בכתב ההגנה שהורדתם את המדבקה נכון לכתובת כתב ההגנה.
13 ת: זה לא נכון.
- 14 ש: אתה אומר ש- 3 חודשים הכל ירד.
15 ת: הכל ירד.
- 16 ש: 1.9 נשלח אליכם מכתב.
17 ת: סוף ספטמבר".
- 18 48. הוצגו בפניי תמונות של בית התובעים שפורסמו על ידי הנתבעת במדיה ועל גבי המשאיות נכון
19 לחודש 12/2021 (צורפו כנספח 7 למוצגי התובעים) ולא כפי שטענה הנתבעת בסמוך לקבלת מכתב
20 ההתראה מ-1.9.21 הדבר מתיישב גם עם עדות מר ערן אמור, מנהל הנתבעת שהעיד כי ממועד הגשת
21 הבקשה להוריד את התמונה מגוגל ועד הביצוע עוברים מספר חודשים וכי השלטים החדשים
22 למשאיות הוזמנו רק בסוף אוקטובר 2021.
- 23 49. אין חולק כי בסופו של יום הוסרו התמונות מהמדיה ומהמשאיות. על כן, גם בהנחה ואקבל את
24 טענת התובעים כי התמונות הוסרו רק לאחר 12/2021, לא הוכח כי נגרם נזק ממשי בשל כך.
25 התמונות אשר פורסמו על ידי הנתבעת הן תמונות של ריהוט גן אשר הוזמן מהנתבעת ומצוי במתחם
26 חצר ביתם של התובעים. באף אחת מהתמונות לא ניתן לזהות כי זה בית התובעים, לא צולם מרחב
27 אינטימי של הבית למעט ויטרינת הסלון. לא נעשה שימוש בשם התובעים או בכתובתם לא צולמו
28 אנשים.
- 29 50. באשר להעדרו של נזק ממשי בעקבות הפרסומים ראה עדות התובעת בעמוד 6 סייפא עמוד 7 שורות
30 1-7 :
- 31 " זה נכון לומר שרק מי שבאמת מכיר את הבית שלך יכול לזהות שזה התמונות שלך.
32 ת: כן.

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

1 ש: האם נכון לומר שבמהלך השנה ועד ליום ביקורך לא טענת בכתב התביעה שמישהו אמר לך
2 שזה פורסם.

3 ת: לא. מספיק שאני ראיתי את זה".
4 וכן בעמוד 7 שורות 23-28:

5 "ש: איזה זכויות יוצרים פגעו בך.

6 ת: זה המבצר שלי, הבית האישי שלי.

7 ש: חוץ מהנזקים הנפשיים שנגרמו לך, נזקים כלכליים נגרמו לך.

8 ת: לא. לא נגרמו לי שום נזקים כלכליים, מה שנגרם לי זה סבל, חשיפה של הבית הפרטי שלי,
9 המבצר האישי שלי ללא אישורי לרדיוס כזה בסדר גודל ענק, לצי רכבים, פרסומים, דברים וגם
10 כשאני פניתי ללקוח שלך בצורה נעימה זה לא נגמר מבחינתו בצורה נעימה".

11 הגנת תום הלב

12 51. הנתבעת טענה בכתב הגנתה ללא פירוט ממשי לתחולתה של הגנת תום הלב. לא נטען לקיומן של
13 הגנות נוספות.

14 52. ס' 18 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:

15 18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:

16 (1)...

17 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

18 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

19 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או
20 מקצועית לעשותה;

21 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;

22 (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא
23 נעשתה דרך פרסום ברבים;

24 (ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות
25 הנפגע מופיעה בו באקראי;

26 (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור
27 לשון הרע, התשכ"ה-1965;

28 (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של
29 פרסום – הפרסום לא היה כוזב".

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

53. לא מצאתי כי נתקיימו במקרה דנן תנאי הגנת תום הלב, היה על הנתבעת לדעת על האפשרות של פגיעה בפרטיות, הצילום נעשה מתוך הבית ולא מרשות הרבים ובחלק מהתמונות מופיע פנים הבית ויטרינת הסלון. לא הוכח כי ניתנה הסכמה לצילום ובוודאי לא לפרסום התמונות באופן נרחב על גבי משאיות הנתבעת ובפלטפורמות שונות. לא הוכח על ידי הנתבעת כי היא פעלה מתוך תום לב וכי הפגיעה נעשתה באחת מהנסיבות האמורות בס' 218(2) והיא לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות. נראה כי יש בהתנהלות התובעת משום חוסר הגינות כלפי התובעים, ועל כן אני קובעת כי הגנה זו אינה חלה בנסיבות מקרה דנן.

54. לאור האמור, אני קובעת כי במעשיה הפרה הנתבעת את ס' 2(11) לחוק הגנת הפרטיות.

עשיית עושר ולא במשפט

55. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 קובע: מי שקיבל שלא ע"פ זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה."

56. באשר לעילה מכוח חוק עשיית עושר אין חולק כי פרסום הבית היה לשם קידום מכירת מוצרי הנתבעת וכי התובעים לא קיבלו תמורה עבור הפרסום. בסיכומיה טענה הנתבעת היא פעלה בתום לב ולא הוכח כי לתובעים נגרם נזק ועל כן לא הוכחה עילה על פי רכיב זה. התובעת אישרה בעדותה שפורטה לעיל כי לא נגרם לה לא נזק ממוני.

57. התובעים הסתמכו על החלטת בית המשפט העליון בפס"ד אבני רביד שהוזכר לעיל, שם נדחתה טענת התובעים כי צילום ביתם של התובעים ופרסום התמונה בעלון שיווקי בעל תפוצה רחבה, מהווה פגיעה בפרטיותם באופן המקיים להם זכות לפיצי מכווח חוק הגנת הפרטיות, וזאת בהיעדר הגדרה של צילום חזותו של מבנה כפגיעה בפרטיות ברשימת הפעולות המפורטות בסעיף 2 לחוק. יחד עם זאת, נקבע כי פרסום תמונת הבית בעלון פרסומי ללא רשות בעלי הבית מהווה סטייה מהנהוג המקובל בעולם הפרסום שהנו בקשת קשות בעל רכוש בטרם צילום רכוש. משלא עשתה זאת הנתבעת, יש להשית עליה פיצוי סמלי ולו בכדי לחזק את האינטרס הציבורי שבשמירה על התנהגות מקובלת.

58. בהחלטת ביהמ"ש העליון בעניין רע"א 5768/94 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ פד"י נב (4) 289 הוכרה עילת עשיית עושר ולא במשפט כעילה העלולה לעמוד לטובת גורם כמעין 'דין משלים' היכן שמסיבות מסוימות, אינו יכול לסמוך תביעתו על דיני הקניין הרוחני. פסק דין זה הוזכר גם בפסק דין אבני רביד שכן שם לא ניתן היה לקבל סעד על פי העילות הקבועות בס' 2 לחוק הגנת הפרטיות ועל כן הסעד ניתן מכוחה של עילת עשיית העושר.

59. במקרה דנן, אין ספק כי נעשה שימוש על ידי הנתבעת בתמונות שצולמו לצורך מסחרי פרסומי ובכך נחסכו למעשה הוצאות מסוימות. גם אני סבורה כי מדובר במעשה בניגוד לנהוג ולמקובל והראיה

בית משפט השלום בטבריה

ת"א 59111-12-21 בן מויאל ואח' נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ

תיק חיצוני:

1 לכה היא שלאחר הגשת התביעה הסירה הנתבעת את התמונות. ברי כי יש בכך טעם לפגם, יש ערך
2 כלכלי לתצלומים גם אם התובעים לא ניזוקו כתוצאה מהפרסום אולם נוכח מסקנתי כי הצילומים
3 שנעשו על ידי הנתבעת נופלים לגדרו של ס' 2 (11) לחוק הגנת הפרטיות וניתן לתת סעד על פיו, איני
4 נדרשת לדין המשלים על פי חוק עשיית עושר ולא במשפט. וכדברי השופט סולברג בפסק דין אבני
5 רביד הנ"ל "איתן הוא כוחם של דיני עשיית עושר ולא במשפט. תכליתם ליתן סעד לנפגע במקרים
6 אשר בהם אין לאל ידו של חוק ספציפי להושיעו אך הצדק מחייב לסעדו".
7 60. בהינתן האמור, טענת התובעים לפיצוי בגין הפרה של חוק עשיית עושר ולא במשפט, נדחית.

8

9

סוף דבר

10 61. לאור האמור, אני מקבלת את התביעה בחלקה וקובעת כי הנתבעת הפרה את ס' 2 (11) לחוק הגנת
11 הפרטיות ובשל פגיעה זו תפצה את התובעים בסך של 18,000 ₪.
12 62. משהוסרו הצילומים, אין מקום להורות על צו מניעה או צו עשה בהקשר לצילומים והסעדים
13 המבוקשים לצווים אלו בכתב התביעה – נדחים.
14 63. בהתחשב בסכום התביעה שנתבע והסכום שנפסק, עילות התביעה שנוזחו במהלך הדיון, ולאחר
15 ששקלתי את השיקולים הנדרשים לעניין, אני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.

16

17

18

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ג, 09 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

19

ברכה לכמן, שופטת

20

21